

III.

Udkast til Lov

Behandlingen af Straffesager, der høre under Underretternes Omraade.

I.

Almindelige Bestemmelser. Forhandlingen for Underretten.

§ 1.

Bestemmelserne i Lov om Behandlingen af de Straffesager, der høre under Nævningsretter, Affinit I. og II. gjælde ogsaa for de Sager, der behandles ifølge nærværende Lov, med de i nedenstaaende Paragrapher givne Tillæg og nærmere Bestemmelser.

§ 2.

Forsølges en Sag ikkun efter den Privates Klage og Opfordring, kan han paa ethvert Trin af Sagen, indtil den er optagen til Doms, frasfalde den.

§ 3.

Overstiger Straffen for den Forseelse, i hvilken Sag er reist, ikke Bøder indtil 10 Rdl., og Sigtede, paa Betingelse af at Sag bortfalder, tilbyder at betale den Bod, Dommeren finder passende, da kan Sagen bortfalde, naar den offentlige Anklager med Dommeren er enig i, at Bøden bør modtages. Den private Klagers Erstatningskrav er da forbeholdt.

Er Dommeren og den offentlige Anklager af forskjellig Mening, om et Tilbud om Bod bør modtages eller ikke, indstilles Spørgsmaalet til Landsoverrettens Afgjørelse.

§ 4.

Er Straffen for den Forseelse, for hvilken en Person er sigtet, ikke højere end Bøder eller Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller

en dertil svarende Grad af simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller 25 Slag Riis, da dømmes i Sagen uden forudgaaende Forundersøgelse eller Anklagebeslutning.

§ 5.

Er Sagen betydeligere, foregaaer en Forundersøgelse, dog maa Undersøgelsen foretages med kortest mulige Mellemrum. Naar Undersøgelsen er modnet, saa at det kan afgjøres, om Sagen skal endelig forfølges eller ikke, afgives Kjendelse i saa Henseende.

§ 6.

Er Dommeren og den offentlige Anklager enige, enten derom, at Sagen — hvad enten den hører til de i § 4 eller de i § 5 nævnte — skal endelig prøves, eller derom, at den skal bortfalde, bliver deres Beslutning afgjørende, idet den Privates Erstatningskrav, i Tilfælde af at Sagen bortfalder, forbeholdes.

Er Dommeren og den offentlige Anklager derimod af forskjellig Mening, om Sagen skal bortfalde eller ikke, indstilles Spørgsmaalet til Landsoverrettens Afgjørelse. Beslutter Landsoverretten, at Sagen skal endelig prøves, kan den ikke senere hæves, selv om Underdommeren og den offentlige Anklager derom ere enige, forinden Spørgsmaalet paany er indstillet til Landsoverrettens Afgjørelse.

§ 7.

Er Dommeren og den offentlige Anklager enige om, at Sagen skal endelig prøves, eller har Landsoverretten besluttet, at det skal stee, affiger Dommeren, naar Sagen hører til de i